



There are no locals

**Utställningsförslag/Skiss:
Kristoffer Svenberg**

There are no locals in

Hus och boenden med havsutsikt värderas högt. Men om ett hus anses ligga ensligt beläget så sjunker det ekonomiska värdet. På senare tid har det, utifrån ett globalt perspektiv, visat sig finnas samband mellan hus belägna i närheten av bra surfspots och stigande ekonomiskt värde.

Flertalet av de som surfar i känner till ön Bali i Indonesien. Det brukar förklaras att massturismen till denna ö inleddes med vågsurfingturism efter att surf-filmen *Morning of The Earth* hade premiär 1972. Bali har efter det utvecklats till att bli ett Mecka för vågsurfingkultur.

Delar av lokalbefolkning på Bali har numera börjat protestera offentligt emot den omfattande exploateringen. De riktar sina demonstrationer emot den internationella turistindustrin, och adresserar den styrande ekonomiska eliten och politiska makten i Jakarta som ansvariga. Problem som de adresserar är bland annat att de själva som lokala inte har något att säga till om, utan att de istället blir överkörda av maktens beslut.

Konstnären Kristoffer Svenberg undersöker koloniala arv och tendenser genom en globaliserad vågsurfingkultur och lyfter frågeställningar. Är den globaliserade vågsurfingkulturen så dominant att den i vissa fall tränger undan andra kulturella uttryck?

Nyligen träffade Kristoffer en framgångsrik konstkurator/producent från Jakarta, Indonesien. I ett kritiskt läge i en diskussion så uttalar hen något Kristoffer lyfter som mycket anmärkningsvärt. Hen uttalar rakt och tydligt: "There are no locals in Bali." Hur man än vrider och vänder på det här utta-landet så är det mycket problematiskt och förtryckande. Inte minst när ett av huvudbudskapen för de demonstrerande Balineserna är: "Vi existerar!"

Segregationen och gentrifieringen på Bali är idag påtaglig. Det enklaste sättet att förklara gentrifiering är att beskriva det med ordet undanträngningsprocess. De som inte är tillräckligt ekonomiskt köpstarka i ett område trängs undan Något som även sker och bedrivs aktivt i svenska städer när vinst på stigande kvadratmeterpris styr utvecklingen. Det här leder till konsekvens-

er för platserns kulturella identitet. Variationen på invånare ersätts av en och samma klasstillhörighet. Inte minst så ser vi det här i städer och längs med kuststräckor.

Är det möjligt att säga att vågsurfingkultur är del av och skyndar på gentrifierings-processer? Det här med tanke på hur platser runt bra surfspots är attraktiva och hur de används. Går det att se tillgången till det stora fria havet, och vågorna som en klassfråga?



The Re-Search Handduk, 150 x 97cm. Från performanceverket: I dare you to lick your screen 2019-2020.



1. I dare you to lick your screen

Performance (ca 15 min), handdukar, 2019-2020

Med hjälp av en bunt tryckta handdukar gör jag en performance om Internet, skärmar och religiösa vågsurfing-organisationer. Som del av inledningen så beskrivs en blogpost med titeln och uppmaningen: "I dare you to lick your screen" (Jag utmanar dig att slicka på din skärm.). I slutet följer jag upp det här genom en symbolisk koppling. Samtidigt blir även publiken inbjuden och välkommen att anta denna utmaning. Jag avslutar genom att slicka den lysande skärmen på min mobil-telefon.

Användandet av handdukar ger närhet till ämnesområden i presentationen, så som surfing, stränder, hotell etc. De fungerar som en slags materialmässig infiltrering. Det är också ett mycket mjukt och behändigt material att arbeta med som hjälper till att utveckla en koreografi. När jag pekar ut detaljer i de olika tryckta handdukarna så skrynklar andra delar av handdukarna ihop sig för att sedan vecklas ut igen. Kastas upp över axlarna, kastas iväg, eller släppas i en hög på golvet etc.

I dare you to lick your screen kan t ex utföras på vernissagen inför publik. Genom att video-dokumentera denna performance så går det sedan att visa den på skärm eller som projektion i utställningen.

Denna performance vore även intressant att uppföra på andra platser och i andra sammanhang i Varberg under utställningen. T ex Surfkulturfestivalen Hallifornia, Kallbadhuset, på stranden i något sammanhang, eller på spa etc.



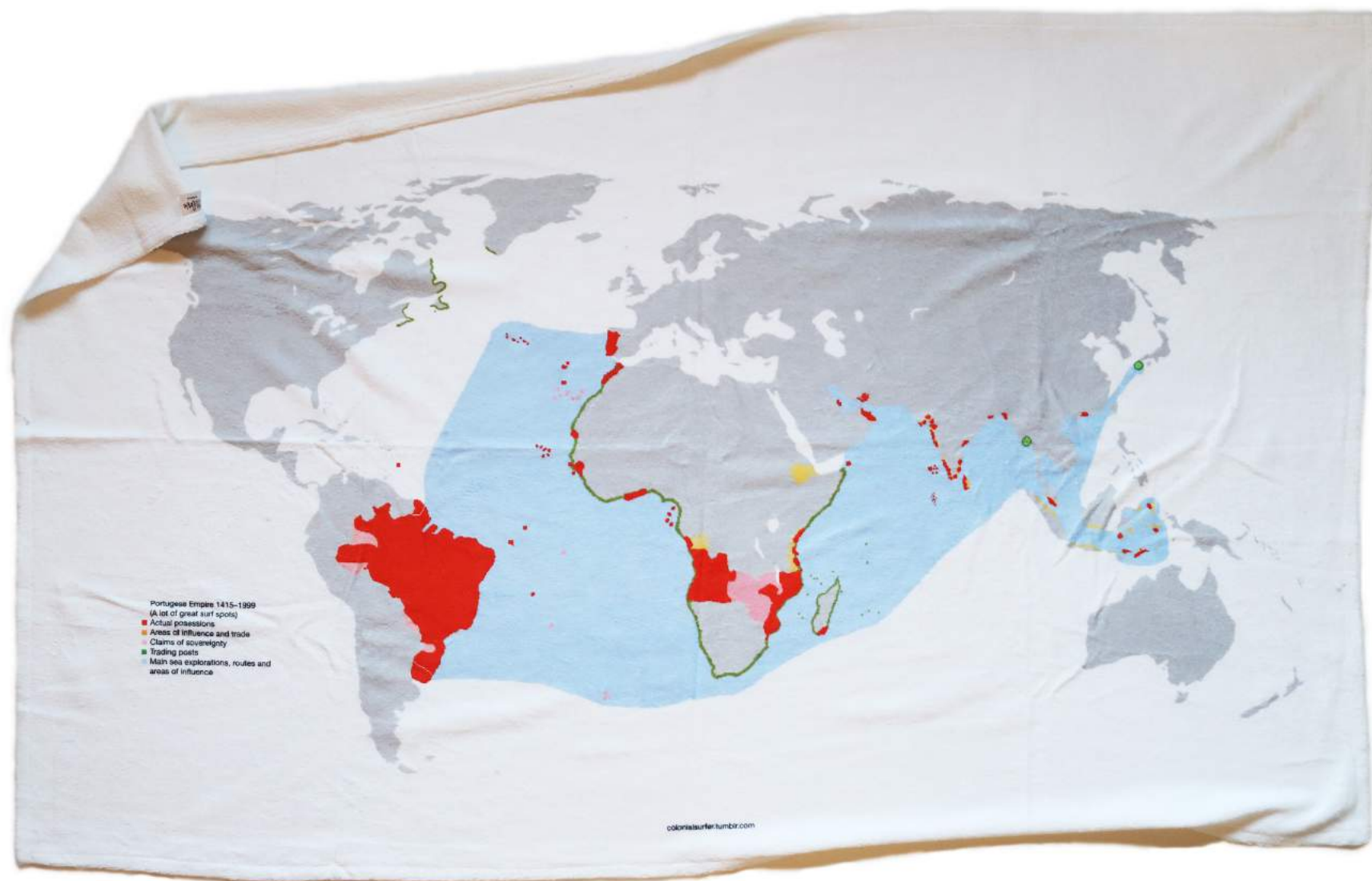
Bild ovan och höger: *I dare you to lick your screen*, Performance (15 min). ID:I galleri, Stockholm 2019. Foto: Leah Landau



Bild vänster: *I dare you to lick your screen*,
Performance (15 min). ID:I galleri, Stock-
holm 2019. Foto: Leah Landau

Bilder nedan: *I dare you to lick your screen*,
Studio rehearsal





*Portuguese Empire 1415-1999 (A lot of great surf spots) Handduk 150 x 97cm.
Från performanceverket: I dare you to lick your screen 2019-2020*



*Surfers & Cowboys Handduk 150 x 97cm.
Från performanceverket: I dare you to lick
your screen 2019-2020*



Walking on water webpage image, Representation? Handduk 150 x 97cm. Från performanceverket: I dare you to lick your screen 2019-2020



Surfing The Nations Internet, Handduk 150 x 97cm. Från performanceverket: *I dare you to lick your screen* 2019-2020



Surfing The Nations - Colonial Surfer Project, Handduk 150 x 97cm. Från performanceverket: *I dare you to lick your screen* 2019-2020



2. Mark x in the yes or no box

Video 36 min (loop), 2017-2020

I det ljudlösa videoverket *Mark X in the yes or no box* ser vi vyer, scener och kameraåkningar från flygplatser. De ger en känsla av att något är på väg att ske, men ingen sammanhängande handling följer. Jag har klippt ut dessa flygplats-scener från spelfilmer men utelämnat deras handling. Hur förhåller sig våra levda narrativ sig till miljön och omgivningen. Vad är det som styr? Vilka är de medierade berättelserna? Vilka är de verkliga? Narrativ är av stor betydelse i samtiden, dels inom konst och kultur, men också som en maktfaktor och handelsvara. Samtidigt befinner vi oss i ett samhälle många upplever som upprubrat genom den utbredda informationsteknologin.



Mark x in the yes or no box, Video 36 min (loop), Från separatutställningen: *Perfect*, IDKA, Konstfrämjandet Gävleborg. Gävle 2017



Departures					
Flight	Destination	Time	Remarks	Gate	
SK 9366	COPENHAGEN	11.55	BOARDING	A7	F
MX 871	MEXICO CITY	2.35	ON TIME	A5	AI
AC 739	MONTREAL	6.40		B20	AI
AC 701	TORONTO	6.55		B24	NI
UA 807	SEOUL	7.00		C42	US
UA 837	HONG KONG	7.00		A9	US
AC 321	VANCOUVER	7.30		B22	UA
AC 307	OTTAWA	7.55		B27	
UA 853	BEIJING	9.00	9.20 DELAYED	C45	
AC 743	MONTREAL	9.00		B25	
UA 881	SEOUL	9.00		C40	
AC 705	TORONTO	9.10		B30	
UA 1667	SAN JUAN	9.15		C44	
AC 707	TORONTO	10.10		B23	

Samtliga bilder denna sida: *Mark x in the yes or no box*, Video 36 min (loop), 2017-2020





Indiska Oceanen, Glas, silikon och vatten
från Indiska Oceanen 30 x 42 x 2cm.
2004-2005

3. Indiska Oceanen

Glas, silikon och vatten från Indiska Oceanen, 30 x 42 x 2cm, 2004-2005

Under en semesterresa i Indonesien samlade jag ihop vatten från Indiska Oceanen. Tre liter som jag bevarade i två 1,5 liters petflaskor och tog med mig hem till Sverige. En form av souvenir och en del i ett konstprojekt. Sedan bad jag en glasmästare konstruera något som skulle kunna liknas vid ett mycket smalt akvarium. Skalet till en skulptur med måtten 30x42x2 cm. Konstruktionen fyllde jag upp till hälften med vattnet jag burit med mig. Tanken var att skulpturen skulle anspela på att vara en bild och ett mycket klassiskt motiv genom konsthistorien i form av en havshorisont. Första gången jag ställde ut det här verket var det i en samlingsutställning med dokumentärfotografi som tema.

Med titeln Indiska Oceanen fokuserar jag på vattnet. Vatten är ju något som i mycket tydlig mening för oss ingår i ett och samma eviga kretslopp. På så vis diskuterar jag med verket människans behov av att begreppsliggöra och placera in saker i fack. Med den geografiska förflyttningen ställer jag frågor kring det platsspecifika och den reella platsens betydelse.

Det går även att placera in verket i en diskussion om maktförhållanden, postkolonial teori och representation. Vatten förutspås att i framtiden ha samma politiska position globalt som oljan har idag.

Angående presentation i Varberg så skulle t ex ett verk till kunna skapas på ett identiskt sätt. Vilket skulle leda till två exemplar i utställningen. Det ena skulle då istället för Indiska Oceanen kunna innehålla vatten från Kattegatt.

4. On the flight

Fotografi c-print, 2007

Titeln *On the flight* är satt som en metafor för mediering. Min konst diskuterar ofta fotografi och mediering i relation till sociopolitiska sammanhang. Det här verket är ett bevismaterial och en ledtråd.



On the flight, Fotografi c-print, 40 x 30cm,
2007



Ovan samt sid 17: *Abstract oppression*,
Måleri, väggfärg. Konstfack 2011

5. Abstract oppression

Målning, väggfärg, Konstfack 2011

Kan abstrakt estetik vara politisk? Stripes som en modernistisk målning. Rymmer det något inneboende i estetiken?

Under tidigt 1900-tal sökte Malevich efter något större än måleriet när han skapade monokroma, svarta och vita målningar. Andlighet bortom objektet, kring och i dessa kvadrater som skapades av konstnären.

Det avantgardistiska modernistiska måleriet efter andra världskriget utgjordes ofta av monokroma ytor och fält. Konstnärer var då upptagna av att förhålla sig till måleriets essens. Figurativt avbildande måleri förklarades som för mycket teater. Men Hitler och nazisterna förpassade det abstrakta modernistiska måleriet till degenererad konst och något icke önskvärt. Konstnärer skrevs upp i listor och förföljdes. Genom Hitlers ideologi och propaganda skulle konst vara avbildande och tydligt föreställande.

Idag går det utifrån historien att läsa in idéer om modernitet och rationalitet i abstrakt målade färgfält. Dessutom används en sådan estetik flitigt inom kommersiella sammanhang och som del av varumärkens identitetsbyggande. Att innehållet inte är så konkret uttalat gör så att själva estetiken går att förföras av som icke politisk.

Genom verket *The Barbershop* så kopplas den här typen av måleri till en specifik social kontext av maktutövande. En bristfällig organisation som förklarar sig utöva hjälparbete målar om i ett rum. Det är en amerikansk kristet missionerande organisation uppbyggd av surfare som målar dessa stripes i en hel frisersalong. Är det en tillfällighet att det är just den här estetiken som målas i den Lankesiska frisersalongen?

Estetiska omförhandlingar och förvandlingar sker omkring oss i vardagen med olika idéer om koncept och tillhörighet. I städer är de ofta del av pågående gentrifierings-processer. Det vill säga praktik av undanträngande. Genom verket *The Barbershop* kopplas dessa stripes till en kolonial praktik.





Abstract oppression Handduk, 150 x 97cm.
Från performanceverket: *I dare you to lick
your screen* 2019-2020.

6. The Barbershop

Video 13 min, 2011

Surfing The Nations är en organisation som använder sig av vågsurfing som ett medium för att missionera kristendom runt om i världen. En mycket kolonial praktik. Som ett kritiskt rollspel arbetade jag som missionär på Sri Lanka inom organisationen. Jag var oärlig, spelade en roll, men förhöll mig inte till det jag gjorde som en wallraff-metod, utan snarare som en konst-performance.

Som en del av del av organisationens praktik målar vi om inne i en frisersalong centralt beläget i Arugam Bay på sydöstra Sri Lanka. Videoverket *The Barbershop* följer detta skeende och väcker frågor och känslor. En problematisk praktik genom hur organisationen driver igenom en färgsättning och design efter dess villkor och idéer. Det handlar inte om lokalbefolkningens behov eller viljor, utan det är våra berättelser som ska berättas och föras fram. Det rör sig om ett övergrepp, och självuttalat tolkningsföreträde, med design som medel.

Den gröna färgen (likt en green-screen) och de ränder som målas längs med alla vägar definierar rummet på ett väldigt bestämt och slutet vis. Dessa ränder är möjliga att koppla till sportkultur. Det skulle kunna vara mönster på idrottskläder eller injer som avgränsningar på en spelplan. Med tanke på det här som del i ett konstprojekt så är det också märkbart hur mönstret påminner om ett modernistiskt, sen-modernistiskt abstrakt måleri. Oavsett varifrån estetiken härstammar eller hur den varit, eller är laddad så förändrar den rummet. Den ska berätta om organisationen och föra fram dess missionerande agenda. Vad som är nästan plump tydligt med färgen på väggarna är att den utgör samma färgsättning som organisationens huvudkontor på Hawaii. Genom att jag ingår i det här blir den dessutom kopplad till ett socialt förankrat konstprojekt.

När vi som grupp anländer står frisersalongens namn och annan information skriven med snirkliga färgglada bokstäver på den glasruta som vätter ut mot gatan. Dels med bokstäver ur det latinska alfabetet, och dels som Tamilsk skrift. Tamil är det äldsta språk som existerar i vår värld idag och ännu pratas i vid utsträckning. Det språket har ett ursprung ungefär 3000 år före Kristus. Dessa bokstäver skrapar vi noggrant bort varje del av. Under den tid vi befinner oss på plats i Sri Lanka så ersätts inte dessa bokstäver med några nya.



The Barbershop Video 13 min, 2011

Länk: <https://www.youtube.com/watch?v=Pi7ZK81xeEI&t=>



The Barbershop Video 13 min, 2011

Länk: <https://www.youtube.com/watch?v=Pi7ZK81xeEI&t=>



The Barbershop, Video 13 min,
Microstoria, Talbot Rice Gallery,
Edinburgh, Skottland 2011



7. UN-STN-LOGO(S)

Digital bild, 2016

En pixlad symbol som är mycket lik FN logotypen. Inskriptionen runtom lyder: *Surfing The Nations*. Att glida på ytan av nationer ter sig som en karikatyr av, eller kritisk vinkning till FN. Det var genom Internet som jag först kom i kontakt med organisationen *Surfing The Nations*. Under deras uppstart och tidiga år använde de sig av denna logga. Formen är allt för lik FN-logotypen för att en organisation eller ett företag ska kunna patentera och använda sig av den. Däremot är det fritt fram att göra satir eller konst av den.





SECULAR SURFACE

SURFING THE NATIONS
KRISTOFFER SVENBERG

9. Secular Surface - Surfing The Nations

Publikation/Text 2016-2019

Sociologen John Urry menar att från 1600 talet till 1800 talets början så ändrade resande, den dåtida form som skulle kunna liknas vid samtida turism, sin karaktär. Förändringen gick från att det tidigare främst handlade om tillfällen för samtal och diskussion till att senare bli ögonvittnesobservation. Denna utveckling kopplar Urry till romantikens intresse för landskapsvyer och dess uppvärderande av rekreation och individuell njutning. Därefter när resande under industrialismen begreppslig-gjordes som turism och kameran gjorde sitt intåg hos privatpersoner, blev turism något tätt kopplat till den fotografiska bilden. Turism och resande blev till bild.

Att bilderna inom surfkulturen och den här strömningen är mycket lika romantikens estetik och kategorier av motiv är värt att anmärka. Med konstprojekt kring vågsurfing så undersöker och problematiserar jag något som går att beskriva som en neo-romantisk strömning och riktning. Det här ser jag som politiskt relevant att göra i en turbulent samtid präglad av globalisering.

Genom det här som konstprojekt vill jag åter föra in språk och diskussion i ett sammanhang som definieras väldigt mycket genom bild.

Länk:

http://www.kristoffersvenberg.com/PDF/Secular_Surface_Svenberg_Del1_2.pdf

8. Secular Surface - Surfing The Nations

Video 24 min, 2011

Surfing The Nations är en organisation som använder sig av vågsurfing som ett sätt att sprida kristendom runtom i världen. Anledningen till mitt arbete som missionär för Surfing The Nations är att jag ser det som ett performance-verk kopplat till mitt konstnärskap. Jag är inte troende men agerar en spelad roll som kristen. Ingen på plats vet något om mina avsikter. Jag är kritisk emot mitt eget agerande på liknande sätt som jag är kritisk emot den här organisationen.

Min roll skulle möjligen kunna beskrivas på andra sätt än konstnär. Jag är där som surfare. Jag är där som missionär. Jag är där som antropolog. Jag är där som turist. Jag är där som journalist. Samtidigt stämmer ingen av dessa roller helt.

Av mitt filmade material från Sri Lanka så har jag gjort video-verk med funderingar och fokus åt just representation och makt. Dels verk för att visa inom konstsammanhang och på gallerier. Men för att nå vågsurfingsscenen och skapa diskussion/friktion så har jag även arbetat med internet och Youtube som distributionskanaler. På liknande oärliga vis som i min spelade roll som kristen missionär så imiterar och härmar jag även när jag gör dessa videor. Video som skulle kunna missuppfattas för att vara Surfing The Nations egen propaganda. Men mitt sätt att klippa materialet har ett annat syfte. Och när det presenteras i konstsammanhang är tanken att det ska uttolkas, läsas och diskuteras.

Min ingång till det här projektet är fotografi och representation. Projektet rör sig mycket kring yta och jargong. Språket som yta. Bilden som yta. Att göra det till ett konstprojekt handlar för mig om att söka efter att skapa öppningar och brytpunkter. Det sker simultant med att det porträtterar samtida fenomen.

På samma gång som jag själv spelar min roll som troende i det här sammanhanget, så upplever jag det som att de resterande i vårt team också är där likt aktörer. Vi spelar missionärer och hjälparbetare. Är det för att jag själv saknar en verklig tro jag uppfattar det så här? I vissa lägen är det här roande, men

ofta bara en tragisk teater. Lokalbefolkningen i sin tur spelar också roller. De är mycket kreativa i att finna fram vägar till att göra affärer med oss. De spelar spel för att fånga in oss i deras nät.

Inom kristendom värderas ärlighet högt. Du ska vara sann mot dig själv och du ska vara sann inför Gud. Inom vågsurfingkultur är det viktigt att vara äkta. Du ska vara och göra saker på riktigt. Annars är du bara en posör.

Secular Surface som projekt diskuterar rollspel och global politik. Resursfördelningar är av stor betydelse men också vilka roller vi spelar, och vilka roller vi utifrån våra positioner har möjlighet att spela.

Secular Surface - Surfing The Nations, Video 24 min, 2011

Länk till kort intro: <https://youtu.be/boIIW-h2zfE>

INTERNATIONAL OUTREACH





Secular Surface - Surfing The Nations, Video 24 min, 2011

Länk till video: <https://youtu.be/CnGbpNSpuMw>



Secular Surface - Surfing The Nations, Video 24 min, 2011

Länk till video:: <https://youtu.be/CnGbpNSpuMw>



Secular Surface - Surfing The Nations, Video 24 min, 2011

Länk till video: <https://youtu.be/CnGbpNSpuMw>



10. HEROES - "All we do is surf"

Video 24 min, 2004

När vår omgivning fotograferas och filmas så avbildas den inte bara utan de medierade perspektiven och dess genomgående strukturer genererar verklighet. Detta utövar förskjutningar och innebär performativ verkan. När detta sker genom något som är ideal, eller som vi upplever som normalt, så blir vi ofta blinda inför dess ideologi.

Ur surffilmer har jag raderat bort alla scener med surfing och låtit fokusera på det resterande materialet. Den formen av filmer som vanligtvis visar imponerande vågor, häftiga manövrar och ett snabbt porträtterande av surfare och livsstil. Filmer som finns där för att inspirera och sälja in sporten och är sponsrade av olika företag.

Jag har växt upp med den här typen av filmer inom skateboard och snowboard. Men perspektivet blev anorlunda för mig när jag såg surffilmer som visades offentligt på Bali i Indonesien 2001. Ojämlig representation blev påtaglig. Något som jag senare undersökte närmare när jag studerade vid Högskolan för Fotografi i Göteborg 2004–2007.

Videoen HEROES "All we do is surf" är ett mycket tidigt mashup verk från 2004. Genom att jag förhållit mig regelmässigt till att klippa bort allt hav med vågor så komprimeras och stärks andra delar som repetitivt målas upp genom dessa videos. Genusroller, den homosociala gemenskapen, representation och maktperspektiv blir förtydligade och upplevs överspelade. Samtidigt ligger dessa perspektiv mycket nära vardaglig populärkultur. Genom att det tänkta huvudinnehållet i dessa videos är bortklippt vill jag förskjuta vårt seende till att problematisera och tankemässigt dekonstruera.

Video-mashup som kulturfenomen växte sig starkt på internet under 00- och 10 talet för att sedan dö ut på it-plattformar som t ex Youtube genom ogynnsamma filtrerings-system gällande upphovsrätt. Samtidigt finns det idag specifika lagar skrivna för att skydda mashup som kulturyttring och konstform.



HEROES - "All we do is surf", Video 24 min, 2004

Länk: <https://www.youtube.com/watch?v=IP27RQiHZYc>



11. Perfect

Fotografi c-prints 2017

Precisa komplementfärger och fotografier som inte söker efter att förmedla ögonblick utan istället exakta möten. En slags skulptur av fotografi.

På väggarna hänger dessa bilder/skulpturer i olika konstellation, och olika antal, beroende på hur de spelar med resten av rummet. Innehållsmässigt upprepar de sig exakt förutom att färgerna skiljer sig åt avsevärt. Läser man utställningens verklista kan man se att dessa bilder är fotografier. De exakta färgkoordinaterna är även inskrivna som undertitel. Bilderna utgörs av monokroma ytor och i varje yta står det engelska ordet Perfect skrivet med helvetica som typsnitt. Detta ord kontrasterar i varje monokrom då bokstäverna är i exakt komplementfärg gentemot de enfärgade ytorna. Det här blir till ett slutet kretslopp i ljus.

Tekniskt sett så är de gjorda med hjälp av photoshop och sedan utskrivna via professionellt fotolabb. Även om ljuset är viktigt så finns det egentligen ingen kamera inblandad och det rör sig om tekniska bilder som fotografisk genre.

Bilderna står för en exakt mening och betydelse. Det handlar inte om fotografisk praktik som försök att förmedla ögonblick. Utan som det beskrivs i inledningen. Det är fotografier som vill skapa exakta möten.

Inom vågsurfingkultur används uttrycket Perfect flitigt som ett superlativ: "It was perfect, perfect conditions, perfect waves."

Perfect som superlativ syftar på att ingenting behöver förändras.

Fotografiet som medium har i vår samtid börjat förlora sin tidskoppling tillbaka i tiden mer och mer. Det är inte längre när bilder fotograferas som är det väsentliga utan snarare när de delas och i vilka sammanhang. Om man drar det långt så förflyttas och rör sig den historiska nostalgiska aspekten, som tidigare varit utmärkande för fotografiet, åt att istället bli till ett ständigt här och nu.

Perfect, Fotografi c-print 30 x 40 cm.,
metallklämmor, 2017



Perfect, Fotografi c-print 30 x 40 cm.,
metallklämmor, 2017



Perfect, Fotografi c-print 30 x 40 cm.,
metallklämmor, 2017



Perfect, Fotografi c-prints 30 x 40 cm, 2017

12. The Global Village - Bali

Fotografi c-prints + bildspel

Utifrån en titel från en bok av Marshall McLuhan, då han 1968 beskrev och förutspådde något som idag går att utläsa som Internet, har jag genom fotografi närmat mig ön Bali som en global nod av mediering. En ö där effekter av globalisering är tydligt synbara. Ett projekt som lyfter frågeställningar kring vilka vi är och hur vi förhåller oss till det medierade informationssamhället. Det handlar om identiteter, roller och maktspel. Projektet handlar om Bali, men också om den värld vi alla lever i på olika villkor. Situationen är långt ifrån rättvis. Bali är en liten ö där flera av världens rikaste investerare äger land. Med tiden har det utvecklats och byggts allt fler *gated communities* och inhägnade områden på ön. Samtidigt fabriceras det idéer om frihet, liberalism och gränslöshet.

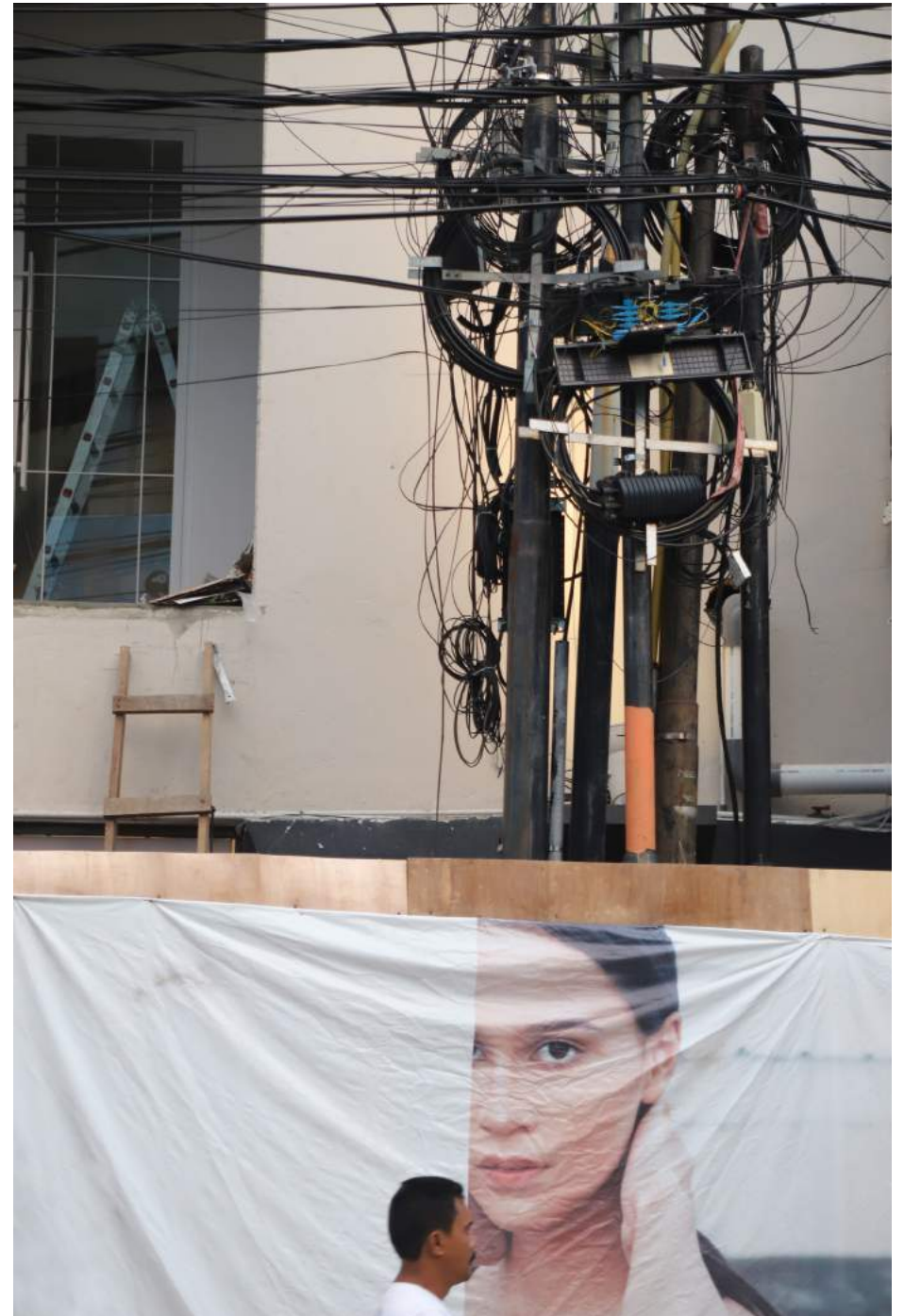
Bildmaterialet kring det här projektet är mycket stort och jag fortsätter gå igenom och undersöka det. De flesta bilder är fotograferade år 2018. Men jag har även med bilder i projektet från 2004, 2006 och 2010.

Bilderna är fotograferade i hög upplösning och flera vore intressanta att dra upp i stort format. Samtidigt gör det stora antalet bilder att ett bildspel som en loop/ videofil skulle vara passande i utställning som kombination.

The Global Village - Bali, Fotografi
c-print, 2018











A large window advertisement for Lancôme. The background is a light, neutral tone. Two large, detailed illustrations of blue eyes with long, dark, voluminous eyelashes are the central focus. Above the eyes, the brand name "LANCÔME" is printed in a large, elegant, serif font, with "PARIS" in a smaller font directly beneath it. Below the eyes, on the right side, the word "NEW" is in a small black box, followed by "HYN SE" in a large, bold, sans-serif font, and "CUSTOMER OF JAMIE MASCARA" in a smaller font below that. On the left side, partially obscured by the plants, is a black mascara wand. Below the wand, the text "Turn up the volume to hypnotize." is visible. The entire advertisement is framed by a dark wood or metal border.



















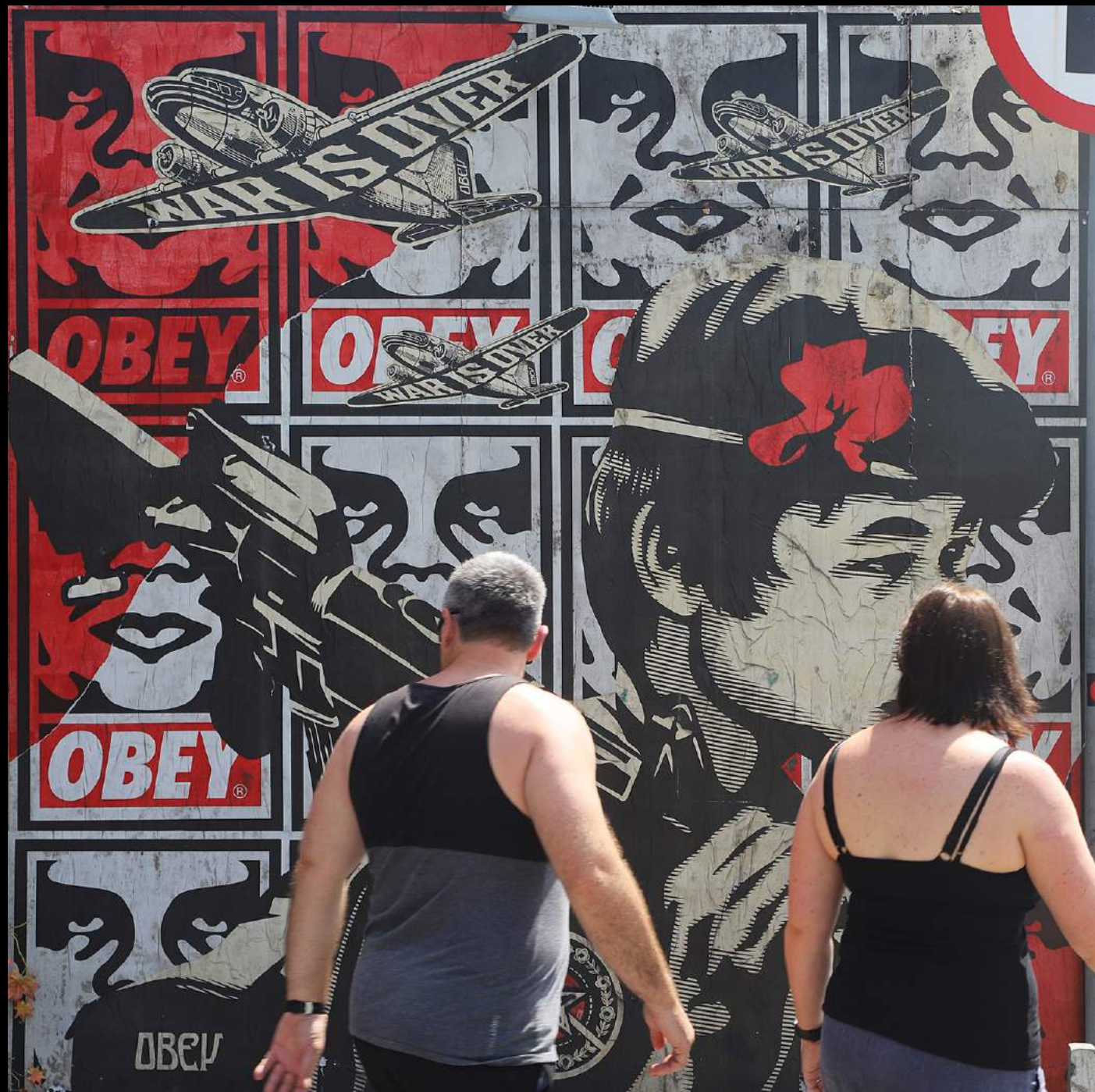








The Global Village - Bali, Fotografi
c-print, 2018



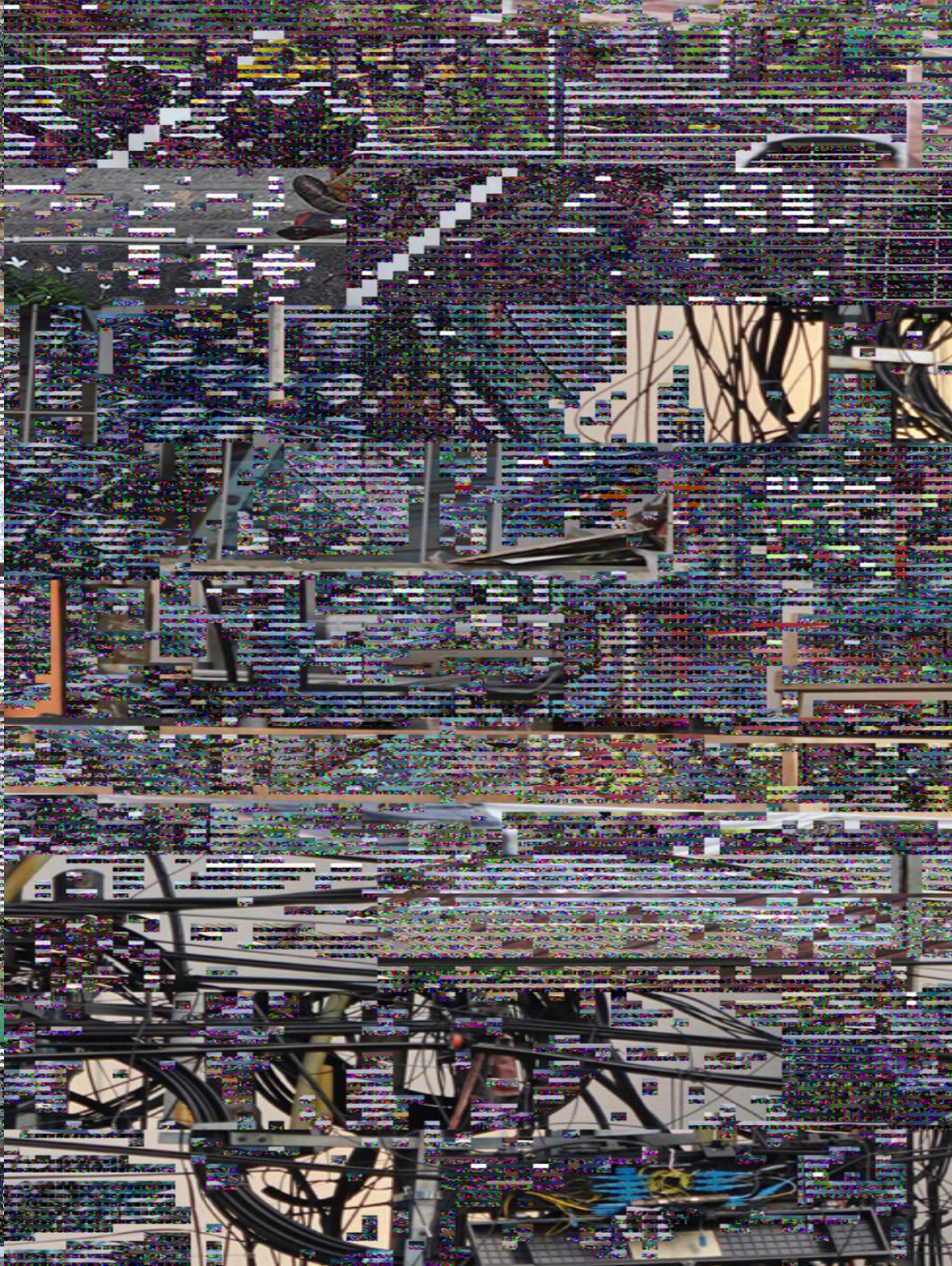
*Obey, War is over / The Global Village -
Bali, Fotografi c-print, 2018*

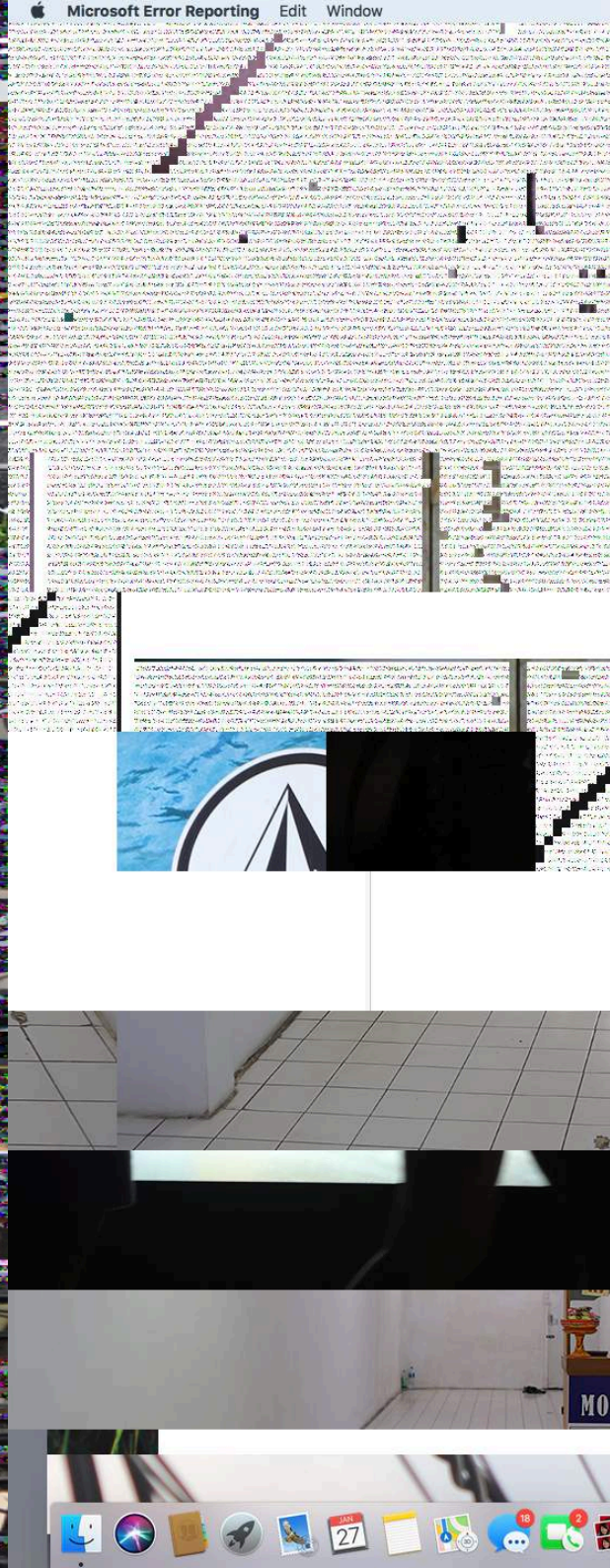


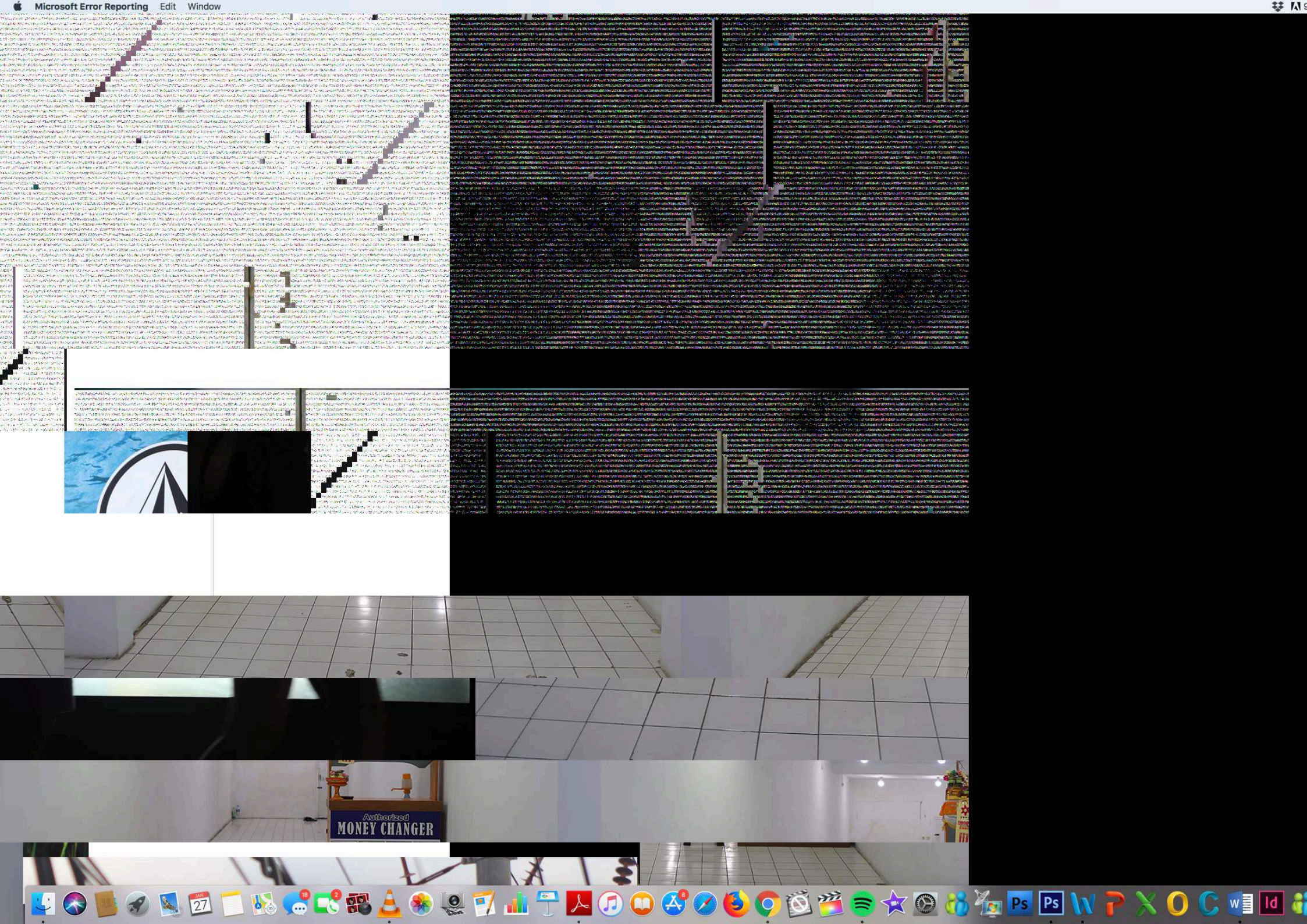
*The Global Village - Bali, Fotografi
c-print, 2018*

*The medium is the massage / The Global
Village - Bali, Fotografi c-print / digital
bild, 2019*





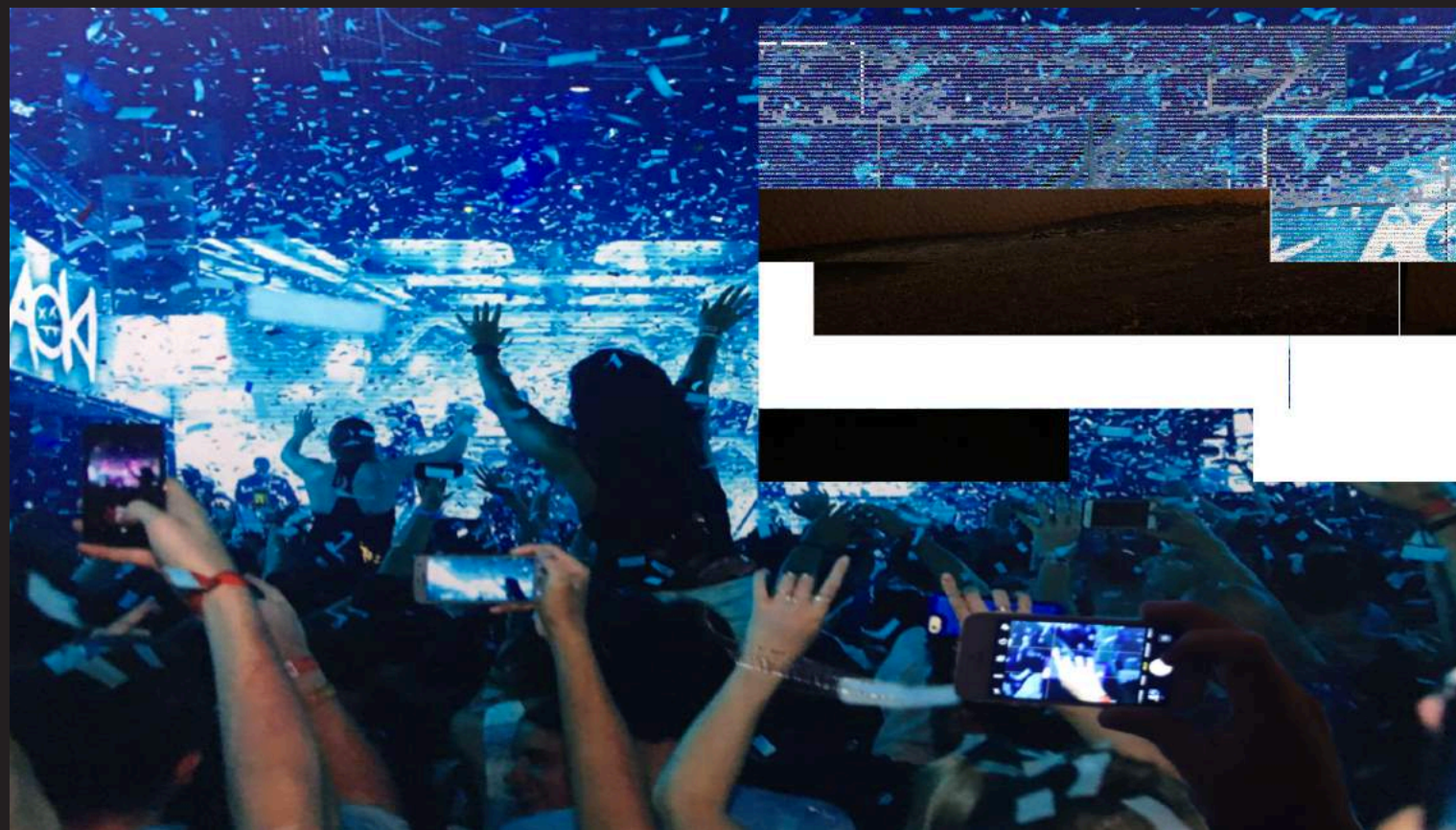






HOUSE OF PRAYER

CHURCH







The medium is the message / The Global Village - Bali, Fotografi c-prints / digitala bilder, 2018–2020

När jag organiserar ett mycket stort bildmaterial som utgör grunden för projektet The Global Village - Bali så använder jag mig av ett program som inte fungerar helt felfritt. När jag arbetat länge med en stor mängd bilder så händer det att programmet fryser sig och bildskärmen glitchar. När jag kunde utläsa Message skrivet i en av dessa glitchar så gjorde jag en screenshot. Trots att jag läst en hel del av Marshall McLuhan så var det den bilden som lärde mig att titeln på McLuhans mest kända bok är: The Medium is The Message. Och inte The Medium is The Message, som är en teoretisk tes och ett av hans mest kända uttalanden. Trots att jag vet att programmet hänger sig ibland så fortsätter jag att använda mig av just det och låter det generera nya screenshots av glitchar.



*The Global Village - Bali, Fotografi
c-prints, 2004, 2006, 2010, 2018*



13. Ryggsäcken

Performance, text, video

Ett performanceverk som ställer frågor kring representation, språk, symboliskt våld, handling och makt.

Presenteras som en kortare ljud och textvideo med inläst manus. Är även kopplat till en längre text till projektet som är möjlig att läsa som en handout eller online.

Svensk version av det korta manuset följer på nästkommande sida.

Den 27 mars mellan 14:30–15:00 lämnas en ryggsäck på Charles de Gaulle flygplats. Placerandet av väskan är en medvetet utförd handling och ett riktat hot.

Charles de Gaulle är en av Europas mest övervakade flygplatser. Personen som placerar väskan fotograferar den efter att den ställts ner. Handlingen visar inför övervakningsskamerorna att det hela är uppsåtligt och att ryggsäcken inte är kvarglömd.

Väskan är stängd och låst med ett hänglås i dragkedjeöppningen. Det gör att den inte kan öppnas i en enkel handvändning. På flygplatsen ska ryggsäcken utgöra ett hot.

”For security reasons, baggage left unattended will be removed and destroyed.”

Studier av konst, fotografi, postkolonial teori samt egna erfarenheter av att resa som turist i Asien ligger bakom mitt beslut till aktionen. Jag är övertygad om att handlingen är värd att utföra ur en rad viktiga hänseenden.

Att placera väskan så här på Charles de Gaulle flygplats kan skrämma upp och chocka individer. Eventuellt spärras någon del av flygplatsen av och människor på väg till eller från sina flyg störs. Det etiskt problematiska i att blanda in och utsätta andra människor genom mitt handlande finns med i beräkningarna. Jag rättfärdigar aktionen med teorier om hur systemet i sig är så mycket mer våldsamt, fel och destruktivt.

Innehållet i ryggsäcken är bilder. Dessa bilder utgörs av scannat material från resebroshyrer och resereklam som skrivits ut på fotopapper och sedan beskrivits i 10x15cm format så att det ser ut som en samling personliga turistfotografier. Inget annat än en stor mängd av dessa bilder ligger i väskan. Urvalet är gjort för att utgöra en typisk representation av världen genom europeiskt reser eklamperspektiv. Ryggsäcken innehåller något som turismen genererar och konstituerar.

I flygplatsmiljön pågår det mycket tankar i mitt huvud. Känslan är obehaglig och gör mig osäker. Säkerhetstänkandet, strukturen och den strama disciplinerade arkitekturen blir påtaglig. Jag befinner mig uppe i det här med intentioner om det som konst. Att flyga med väskan som endast innehåller bilder är del av ett performanceverk. Att köra väskan genom röntgenmaskinen på flygplatsen oroar mig.

Kanske att jag kommer möta misstänksamhet och ifrågasättanden. Jag är rädd för att bli ihågkommen eller att säkerhetspersonalen ska notera det här som något märkligt så att jag senare kan kopplas till aktionen i Paris och gripas som terrorist.

Kommentarer:

Det här är en pdf som representerar verk och ett utställningsförslag. I en utställning finns det en väldiga massa fler möjligheter och sätt att låta de olika verken spela med rumslighet och en utställnings sammanhang för att göra dem rättvisa, experimentera, leda betraktare i läsning, tolkning och upplevelse.

Då jag jobbar researchbaserat så har jag ett mycket stort material och flera trådar till ny verk. Under utställningsarbete skulle jag även vilja arbeta fram helt nya verk, samt även omformulera en del existerande verk för att passa specifikt sammanhang och rum.

Kristoffer Svenberg Artist Statement:

Photography and domination

Photography (video and film included) is a very dominating medium within contemporary society. A medium that changes how we behave. I would say that photography has effected the modern era within art history more than any other medium.

I started my art practice in School of Photography (Academy Valand) Gothenburg University (2004–2007). I then studied an MA in Fine Art at Konstfack, Stockholm (2007–2011). Currently based as an artist in Stockholm. As well as working with art-learning projects and pedagogy at Moderna Museet. Recently two years as artistic leader and pedagogue for Museum Museum, focusing on projects and workshops in contemporary art for young adults between 15–25 years old.

In my art practice, I work mostly with photography (mediation), representation and dominating structures. I research and learn about the medium (mediation) in connection to socio-political subjects and power relations to break, deconstruct or make this into something freer; like art.

What is photography? The question is getting asked and I do different kinds of experiments that sometimes go into narrow medium-specific details. But my art practice is not medium-specific. My expressions are variations of performances, installations, sculptures, text, video, pictures and photographs.

A lot of properties of photography is amazing and even magical. Aspects that have led to the strong position of the medium within society. As well, regarding power structures, I am critical of photography in a lot of senses. But research practice and learning about the medium, and art, have given me a lot of freedom in it as subject material. I find this field very interesting and relevant to discuss in the contemporary. My practice gives me further knowledge, perspectives, and understandings of the medium's limits and possibilities. Still far from grasping it all, and I think art is the best form of research for the subject matter.

One subject field related to dominating structures is urban construction, city planning, and architecture. For many years I have been working in this context in various constellations and projects. For example, The New Beauty Council (Co-founder 2007-2015). I am also the founder of the project Mallrats that has been run and developed with different groups of participants and art institutions since 2012. Some of the institutions that have supported the project are Moderna Museet and Göteborgs Konsthall.

A mallrat is American slang for a member of a group of mainly youths who hang around in malls without buying anything. It is usually described as an undesirable trash culture. The Mallrats project aims to focus on, and encourage young people to consciously challenge this space and architecture through artistic practices. It's not about performance art as entertainment but rather as interventions and friction.

Nowadays, public spaces are frequently discussed in architecture, urban planning, and art. But most of our time is spent in private spaces. Mallrats is a project built on collective creativity. The commercial areas and shopping mall spaces are also exceedingly image-oriented. This kind of structure and architecture would not exist had it not been for photography. The spaces are not built to make us feel comfortable physically there. As consumers, we are envisioned as viewers who look at things. We are intended to see the advertisements on the premises and the shelves with products of we could potentially buy. Consuming defines our scope of action. To stage interventions and art performances in these spaces is a defiant practice.